

SZIVÁRVÁN

SZERKESZTI: VARGA LAJOS www.kisalfold.hu 2001. MÁRCIUS 31.

Jónás Judit: Színházzal a cigányságért

Égig érő alázattal

Cigányszínházat szeretett volna Pécsen, s tervét nem adja fel. Önálló társulatával járja az országot Weöres Sándor: Psyché, Kallós-Vargyas gyűjtéséből a Balladák földjén, a zenés Josephine darabbal és Szécsi Magda neki írt munkájával. Berceltől a Vígszínházig, a színpadtól az önálló estig hosszú az út. Jónás Judit a magát járja. Boldogan, néha gyötrellemmel terhesen, ám végtelen alázattal. „Gyere, Josephine!” címmel a napokban zenés, színházi előadással lepte meg a győri közönséget. Az Európa Színpad programsorozatának estjét a győri Vaskakas Bábszínház, valamint a roma kisebbségi önkormányzat is támogatta. Egy beszélgetésnyi időre szóba került a Ki mit tud? és Marton László, Pécs és a színház, a gyerekek és a boldogság.

– Nem indultam volna a Ki mit tud?-on, ha erre annyira nem kér az anyám – pergettük vissza együtt az idő kerekét. – De neki megtettem. Előtte több szavatóversenyt is megnyertem, a Ki mit tud? után pedig majdnem egyenes út vezetett a színpadig.

– *Miért csak majdnem?*

– Másodszorra vettek fel, de ez az én hibám. Nem készültem fel. Másodszorra, '83-ban Marton László osztályába kerültem, két év múlva pedig olyan neves színészekkel játszhattam együtt a Vígszínházban, mint Bánsági Ildikó, Eszenyi Enikő, Tábori Nóra, Hegedűs D. Géza és Lukács Sándor. Sokat tanultam és tapasztaltam.

– *Azon kevés színészek egyike vagy, aki nyíltan vállalja romaságát. Miért?*

– Borzasztó szép gyerekkorom volt, én még a domb-
ról csúszkáltam a lavórban. Ezt és a többi élményt sem

lehet elfelejteni. Apu az erőműben dolgozott, anyu málnát, csipkebogyót szedett, csipkézett.

– *Belátható időn belül alapvetően változhat-e a romák helyzete?*

– Könnyű lenne azt mondani, hogy megoldja a helyzetet a jelenlegi kormányzat, de ez nem így van. Anélkül ugyanis szinte lehetetlen eredményt elérni, hogy ne lennének kíváncsiak egymás céljaira, helyzetére, kultúrájára. Együtt élünk, a gondjaink is közösek. Ebben a házban kell megoldani őket még akkor is, ha gyűlöljük vagy utáljuk egymást. Ha ezt nem tudjuk kellő intelligenciával kezelni, a dolog – a családhoz hasonlóan – tönkremehet és a gyerekek sérülnek. Ha már a megoldást kérdezted: a pénzt nem szétosztani kellene, hanem összefogni és megkeresni azokat a helyeket, családokat, ahol csoportosan munka nélkül élnek és éheznek a cigányok, ahol segítséget szenvednek a gyermekek. Nem a roma szülőknél kellene minimális segélyeket osztani és utálni őket, mert ez csak átmeneti, ugyanakkor hosszú távon válságos helyzetet idéz elő. Én azért juthattam el idáig, mert a szüleim akartak és tudtak változtatni az életükön: mindig dolgoztak és iskolába jártak bennünket.

– *Szinte nincs nap, hogy ne hallanánk kivándorlásról. Te miért nem mentél el?*

– Forgattam én Franciaországban, a németeknél, de idekötnek a gyökereim, a családom. Nem tudnám megtenni, s a magam módján én itt szeretnék boldogulni. A rokonaimmal ugyan nem találkozom nap mint nap, de el sem tudom képzelni, ha bajban lennék, ne tudnám felhívni az apukámat, az anyukámat, a keresztanyámat, vagy akár a nagynénémet. S az borzasztó, hogy azok a romák, akik kimentek, ugyanezt nem tehetik meg.

– *Számodra mit jelentenek a gyermekek?*

– A tizenegy éves Valentinnak és a most 4 éves Olivérnek nem könnyű, ahogyan egy színésznő mamával sem könnyű, akinek a párja is szakmabeli. Szülés előtt még egy héttel műsort vezettem a televízióban, és gyakorlatilag csak néhány napot hagytam ki. Ma már büszke vagyok rá, hogy a sort én kezdtem el Pécsen...

Harcsás Judit

A SZÍNÉSZNŐ ÁLMA: Cig

Azért juthattam el idáig, mert a szüleim akartak és tudtak változtatni az életükön: mindig dolgoztak és iskolába jártak bennünket.

VÁRVÁNY

SZTI: VARGA LAJOS www.kisalfold.hu 2001. MÁRCIUS 31.

ányságért

lázattal

felejteni. Apu az erőműben dolgozott, anyu csipkebogyót szedett, csipkézett.

ítható időn belül alapvetően változhat-e a romák

nyű lenne azt mondani, hogy megoldja a hely-
elenlegi kormányzat, de ez nem így van. Anél-
nis szinte lehetetlen eredményt elérni, hogy ne
kíváncsiak egymás céljaira, helyzetére, kultúrá-
vütt élünk, a gondjaink is közösek. Ebben a ha-
ell megoldani őket még akkor is, ha gyűlöljük
iljük egymást. Ha ezt nem tudjuk kellő intel-
val kezelni, a dolog – a családhoz hasonlóan –
nehet és a gyerekek sérülnek. Ha már a megold-
dezted: a pénzt nem szétosztani kellene, hanem
ni és megkeresni azokat a helyeket, családokat,
portosan munka nélkül élnek és éheznek a ci-
ahol szükségét szenvednek a gyermekek. Nem
szülőknél kellene minimális segélyeket osztani
őket, mert ez csak átmeneti, ugyanakkor hoz-
on válságos helyzetet idéz elő. Én azért juthat-
dáig, mert a szüleim akartak és tudtak változ-
életükön: mindig dolgoztak és iskolába jártak
ket.

nte nincs nap, hogy ne hallanánk kivándorlásról.
t nem mentél el?

gattam én Franciaországban, a németeknél, de
ek a gyökereim, a családom. Nem tudnám
ni, s a magam módján én itt szeretnék boldo-
A rokonaimmal ugyan nem találkozom nap-
p, de el sem tudom képzelni, ha bajban lennék,
ám felhívni az apukámat, az anyukámat, a ke-
rámat, vagy akár a nagynénémet. S az borzasztó,
ok a romák, akik kimentek, ugyanezt nem te-
eg.

imodra mit jelentenek a gyermekek?

zenegy éves Valentinnak és a most 4 éves Oli-
nem könnyű, ahogyan egy színésznő mamával
nyű, akinek a párja is szakmabeli. Szülés előtt
y héttel műsort vezettem a televízióban, és gya-
g csak néhány napot hagytam ki. Ma már büszk-
ok rá, hogy a sort én kezdtem el Pécsen...

Harcás Judit

FOTÓ: SZÜK ODÓN

A SZÍNÉSZNŐ ÁLMA: Cigányszínházat szeretne...